Ч. 87 …в, пятниця 9. червня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1000 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів. Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок. Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей. Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 50 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Львів, 8. чевня 1922.

Дальші перспективи.

Світова війна розбурхала націоналізм в Европі. Не лише старші народи мають тепер зі своїми клопотами більше діла, але й народи молодші заговорили перед світом і заняли його своїми домовими справами. Всі терплять, одні більше, другі менше, в цілій Европі шаліє ненависть одних народів до других, будування лише на власних інтересах, нехтування чужих. В слід за тим перегороджено на кождій граници відбудову нормального життя і міжнародних взаємин обмеженнями, регляментаціями, цловими тарифами і транспортовими труднощами, які заєдно зміняються і ще більще утруднюють привернення здорового життєвого ладу і порядку.

Так характеризує сучасний стан Европи на сторінках одного з віденських дневників англійський льорд-канцлєр Біркенгед, один з найметкійших політиків і бесідників англійського парляменту і найближчий співробітник Л. Джорджа. Тому англійська делеґація, пише він, рішила доложити всіх зусиль, щоби зібрані в Ґенуї народи привести до якогось спільного знаменника, щоб усунути взаїмне недовіря і загальний застій в економічнім життю. Склалося так, начеб вода замерзла у всіх водопроводах і цистернах великого дому, яким є Европа. Треба тепер її відморозити, вода мусить відтаяти, а тоді й настане можливе життя.

Три комісії в Ґенуї займалися студіюванням цеї европейської проблєми. Зложені з фахових і досвідних людий, провірили як слід справу і дали дуже цінні вказівки, що дальше робити. Одначе тих вказівок не принято Треба для них відповідної атмосфери, яку слід би підготовити. Весь настрій, що запанував від часу мира в Европі, мусить змінитися. Треба проломити лід.

А зробити це можна лиш одною дорогою; не дипльоматичними представленнями, депешами і нотами. Такі засоби не поправлять ніколи настрою, навпаки, лише роздразнюють. Одинока дорога, що веде до практичного висліду, це — переконати відповідальні уряди інтересованих держав. А до цього треба міністрам і державним керманичам засісти до спільного стола; вже те одно отвирає доступ до здорового розуму.

Була це перша річ, задля якої англійські делєгати поїхали до Ґенуї. Взялися ломити лід національних пересудів і партикуляризму. І хотяй понад конференцію тягнули час до часу острі студені вітри, показалась відлига. Коли уряди додержать слова, відлига захопить поволи цілу Европу.

Другим завданнєм англійської делєгації було — добути російський нарід з нужди, в якій він загибає, і поставити його назад в належнім місци серед народів Европи. Росія мала колись 120 міліонів людности і доставляла величезні харчеві засоби, паливо та сирівці для цілої Европи. Рівночасно була неабияким ринком збуту для західно европейських товарів. Відбудувати добробут також центральної Европи не лекше, чим направити годинник, якого майже увесь механізм розсипався на землю.

Революційні прінципи совітського уряду станули на перешкоді порозумінню, але все таки і в тім напрямі зроблено крок наперед. Розсліджено терен, проаналізовано трудноші і намічено певні лінії до зближення.

Взагалі російська проблєма виявляє радше прінціпіяльні чим практичні трудноші. Підготовлено нову конференцію з російською делєгацією в Газі, а її завданням буде вияснити справу сплати довгів, зворот приватної власности, уділення кредитів та наладження економічної відбудови російської республики.

Третя справа була не менше важна для Европи. При заключуванню мирових договорів в 1919 р. не втягнено Росії до комплексу европейських справ, які тоді регульовано. **Західні границі Росії лишились на великім просторі не визначені.** Тому справляють тепер багато клопоту цілому світови а зокрема не дають спокою сусідам Росії. Зогляду на те треба конче бодай згрубша цю справу поладнати, коли діло почате на ґенуенській конференції буде продовжуватись під корисними авспіціями в Газі.

Росія була одинокою державою в Европі, що не була звязана постановами Союза Народів, здержатись від нападу на своїх сусідів. Річю великої ваги було приєднати Росію до подібного мирового пакту. Умовою заключення такого пакту було перш усього визнання совітського уряду всіми державами. Заки до цього прийде, заключено з Росією пакт провізоричний, т. зв. божий мир, на основі якого Росія зобовязується не нападати на другі держави та занехати свою революційну пропаганду за границею.

Божий мир обовязує Росію на протяг чотирьох місяців після закінчення гаської конференції. Отже Европа має „передишку". Гаська конференція може приступити до діла без перепон і не страхатись воєнної та революційної акції на західній граници Росії. Зобовязання Росії важне також для її східних границь. Совітський уряд зобовязався також виконувати повних вісім місяців всякі міжнародні конвенції, приняті цивілізованими державами.

Маємо повну надію, що раз принятий „Божий мир" перемінить ся в тревалий, постійний мировий пакт, важний на довгі літа.

Справа Східної Галичини.

Українська акція в Празі.

AW. доносить з Праги: „З нагоди зїзду Союза Приятелів Ліги Народів Українці розвивають тут горячкову агітацію. Українські делєгати обходять редакції (?) заграничних посольств кольпортуючи меморіял, який д-р Петрушевич предложив ґенуенській конференції. Одначе досі тільки „Prager Tageblatt", орган німецьких націоналістів заявився в справі Східної Галичини, атакуючи Бенеша, що для зєднання Польщі не признає празького договору, посвячує ідею славянської солідарности і добре відношення до України, яка не тільки є сусідним краєм, але якої часть входить до чесько-словацької републики. „Prager Tageblatt" закидує Чехам, що під час дискусії над експозе Бенеша в чеськім соймі, ні словом не згадали про Східну Галичину, яка, як твердить цей денник, захопила львину часть уваги генуенської конференції.

На зїзд Союзу Жіночих Рад в Газі.

На міжнароднім зїзді Союзу Жіночих Рад, що відбувається під цю пору в Газі, представниця України виступила в своїй промові остро проти Польщі, навязуючи свою промову до справи Східної Галичини. Як подає варшавська преса, ролю оборонця Польщі взяла на себе представниця Румунії, поетка Єлена Вакареску, яка мала зазначити, що жалі Українців є „зовсім неоправдані". Делєґатки Польщі на зїзді не було.

Велика Україна.

Повстанчий рух.

Совітська преса, як пише харківська „Селянська Правда" подає звіт повстанчого руху на В. Україні. На основі цього звіту в жовтні 1920 р. на В. Україні було 40.000 повстанців. В сутичках протягом 1921 р. убито: 193 отаманів, розстріляно 9 і арештовано 84, повстанців: убито 9.544, розстріляно 510 і арештовано 10.305. У повстанців відобрано 5 гармат, 266 кулеметів, 3.662 крісів, 356 повозок і 1.810 коней.

По твердженням совітської преси на В. Україні немає під цю пору ні одного більшого повстанчого загону, тільки на Правобережу стрічаються невеликі відділи по 10—30 осіб.

Останні харківські часописи доносять, що на В. Україні починає знову відживати повстанчий рух, який ця преса називає „бандитськими нападами". В останніх днях один повстанчий відділ спричинив катастрофу особового поїзду на шляху Київ-Одеса.

Русифікація В. України.

A. W. доносить з Харкова, що

Пр. 165|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 82. з дня 2. червня 1922. в артикулі під наголовками: 1) „Преса" в уступах 1) межи словами „Леґенди" а „тому що цей passus 2) межи словами „затроєна стріла" а „уживається її". 2) „Доля українських держав. урядників" а) від слів „Мимо того" аж до „української влади", б) межи словами „національною гідністю" а „Артикул 45 гаґської конвенції" ц) межи словами „народів світа а „польський уряд" д) від слів „Одначе мимо все" аж до кінця артикулу містить в собі єство ад 1) проступку з § 303 з. к. ад 2) злочину з § 65 а) з. карн. узнав доконану в дни 1. червня 1922 конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк, з 17. грудня 1862 Д. п. д. № 6 ех 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 2. червня 1922.

(Підпис нечиткий)

русифікаційна акція радянської України поступає вперед. Досі напр. всякі офіціяльні зарядження і рішення властей були друковані в українській урядовій ґазеті „Вісти“ на українській мові. Тепер ВЦИК. рішив, що розпорядки властей мають бути оголошені у „Вістях“ і в російській мові. Це один з багатьох фактів, вказуючих на систематичну русифікацію і підпорядковання радянської України червоній Москві.

Фрунзе взиває до походу на Захід.

Начальний вожд червоної армії на В. Україні, Фрунзе, видав заклик до червоної армії, в якім м. и. говорить: Жовніри! Ви знаєте, що ваш обовязок — це оборона робітничо-селянської влади. Будьте готові до того, що вас завізвуть перетяти в корінї бандитизм „союзної Франції“. Ви знаєте самі, як стоїть справа з харчами і розумієте, що американський хліб не може вистарчити до нового урожаю. Це значить, що 20 міліонів має померти. Коли нам не дають хліба, то ми повинні його самі взяти. Жовніри! Вас міліон озброєних, зорганізованих, ситих і сильних! Ми маємо бути авангардом голодної армії, що має рушити на Захід, щоби взяти хліб. Иншого виходу немає. Готовіться до першого заклику вперед!“

Розтягнення договору в Рапальо на радянську Україну.

Як подає „Ost-Express“ Чічерін і Раковський мали приїхати до Берліна дня 5. ц. м., щоби розтягнути договір в Раппальо на радянську Україну. В берлінських совітських колах надіються, що справи, які повстали у вступних переговорах, в тім і справа 400 міл. нім. марок, які належаться Україні від Німеччини, будуть полагоджені в вдоволяючий для обох сторін спосіб.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

На могилах героїв в Станиславові.

Станиславів, 4. червня 1922.

Богослуження за народніх героїв відправилося в тут. катедральній церкві в суботу 3. с. м., а в неділю (перший день Зелених Свят) відбувся величавий похід на цвинтар. В поході взяли участь також доокoличні села з церковними процесіями і вінцями як пр. з Ямниці, Княгинина, Вовчинця, як також з инших підмійських місцевостей. Гарно вражало передусім велике число селян, почавши від дрібонькких дітей аж до старих ґаздинь. Так пр. село Ямниця було заступлене усіма представителями що до віку і пола разом з процесією і пан-отцем. З богатьох сіл людей поліціянти не пустили до міста. Численно було заступлене духовенство з о. епис. Хомишином, як також станиславівська громада з численними вінцями від усіх товариств, та з двома хорами. Перед духовенством несено велику червону китайку з тризубом. Похід ішов у взірцевім порядку, а сторожу повнили відділи пластунів і пластунок, ну і — „сторожа безпеченства“ на конях і без коней, в мундурах і без мундурів. Боялися певно „повстання“. При брамі кладбища стояв урядник тут. староства з асистою і подавав до відома священикам, що воєвода заборонив всякі промови. Рівнож поліція заборонила церковній процесії з Гірки брати участь в поході. Відносини, як на конституційну державу зовсім новомодні. Цивільна власть забороняє священикам іти з процесією на кладбище, забороняє епископови в церковних ризах говорити над гробами промову. Та мовчанка робить нераз більше враження чим довгі промови, а для сих, що говорять про нашу меншість по містах, добрим свідоцтвом був поверх 15.000 похід, та ті маси селян „задоволених“ з теперішного порядку і влади, ті маси терневих вінців та ті слова обурення селян з причини заборони процесій і промов. Цікаво, які висновки зробили би з сего пп. Твердохліби і компанія?!

Над свіжо оправленими гробами — працею молодих рук пластунів і пластунок, — відправив епископ молебень а по відспіванню похоронних пісень і „Видиш, брате мій“ та зложенню на гробах вінців похід розвязався.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

Передсмак воєвідської автономії.

(Письмо із щиреччини.)

Нема то як ксьондзови — розуміється українському! Благоденствував за Австрії, мало хибувало йому до щастя за російської окупації, а тепер вже просто рай! Правда, неоден побивається і гризеться виобразуванням та заосмотренням дітей, ратується, як може. Та добре йому так! А на що женився? Неоден десь нишком-тишком признає і рацію станиславівському владиці, та вже за пізно. Але мабуть, якби міг відмолодніти, то пальнув би ту саму „дурницю“! А про данину, податки, датки і тп. про клопоти вже не згадую. Та Бог ласкав!

Серед тих житейських турбот приходить час від часу передишка — „урозмаїцене“. От хочби за послідних кілька місяців чого ми не пережили? Був сезон конскрипційний Потім прийшов сезон колядковий. І сей не минув мене. Дня 10. січня ц. р. по 10. год. в ночі арештував мене поліцай і спровадив на постерунок до протоколу. Там застав я вже чотирох колядників з Острова. За Австрії трохи инакше поводились з священиками, але то була ліберально масонська держава, а тепер клерикально демократична. Тому нема ріжниці, нема ні попа ні хлопа.

Після протоколу за недозволену збірку якось не замкнули мене до фурдиґи, тільки пустили домів. „Ксьондз єст вольни“, а справа пішла до староства, що ксьондз і тов уладили збірку без позволення воєвідства.

А всьому винна моя заскорузлість! Чоловік ще жив і дихав історією, традицією давної Різдвяної коляди і просив парохіян, щоби підчас неї памятали про церкву і народні цілі. А то тепер вже не коляда, тільки „збюрка“.

Та і в нещастю — як кажуть — є щастя. Тільки писалось, читалось, говорилось про „большевиків“, що вже і в сні привиджувались, а тоді чоловік — як заорав — забув попросити парохіян, щоби і на них щось заколядували. А саме про се писали в старостві до протокулу, чи не було „збюрки“ і на большевиків — розумієся на святоюрських — і це мабуть спасло мене!

А тепер настав свіжий сезон — метрикальний! І знов нагода поїхати до столичного міста, а так чоловік вже цілком здичів би, не бачивши панів в старостві. Конче намагаються перевести нас на „лаціну“. І чогож той „Громадський Вістник“ товчеся як Марко по пеклі, з своїм XX. віком, самоозначенням народів і т. п. партикуляріями? Чиж не ліпше було в середніх віках? Таж тоді і воробці навіть цвірінькали по лаціні! А тепер і ксьондзи не втнуть. Старі позабували, молоді не вчились — і хто буде провадити метрики? — Вправді п. секретар староства заявив мені на протоколі, що метрики належать до староства, але чи і там дадуть собі раду з лаціною, не знаю. Та що цікаве в тій історії, що до метрикальної лаціни мачають пальці і аполітичні Суди! Ось вам оден з документів, який послужив старoству до моєї тяганини:

Odpis.

Naczelnik Sądu powiatowego
w Szczercu, dnia 24|2 1922
Prez. 135|22
26

Starostwu powiatu lwowskiego
we
Lwowie

donoszę odnośnie do pisma z 4|1 br. L. 4/pr. że gr. kat. Urząd parafialny w Szczercu dnia 20 bm. wydał Katarzynie Dorosz metrykę ślubu jej z Grzegorzem Dorosz — napisaną w języku ruskim. — Metrykę tę złożyła wymieniona Katarzyna Dorosz przy swem przesłuchaniu w sprawie uznania męża jej za zmarłego i będzie ona przechowaną w aktach Sądu okręgowego cywilnego we Lwowie do l. czyn. T. 60|22.

Starosta powiatu lwowskiego:
Żeleski.

Чиж не маю рації, що і хлоп має бути лаціннико?! А тепер Ви, пп. правники, будьте ласкаві розчовпати і поучити мене та вивести з „умапомішення“:

1) рескр. мін. внутр. справ з 16. IX. 1875. ч. 1767. каже, що сторонам можна видавати метрикальні витяги в краєвих мовах;

2) в судах обовязують права української мови;

3) сі права затвердило міністерство справедл. у Варшаві 6. VIII. 1920. № 25697/2122/20 pozostaje na razie w mocy upraw-

З МУЗИЧНОГО СВІТА.

ЛЮБКА КОЛЕССА

в зимовім сезоні 1921/2.

Минулий сезон могутньо записався в розвитку великого таланту артистки Любки Колесси. Її незвичайна, могутня гра одушевляє і чарує всіх, як про те свідчать ентузіястичні овації захопленої публики всюди, де лиш Любка Колесса концертує, чи то над синім Дунаєм, могутнім Реном, старою Спреою, бо концертувала в послідній сезоні у Відні, Лінці, Берліні, Манґаймі, Франкфурті. Наша артистка несла всюди з собою розкіш і чар, всюди будила сензацію, подив і незвичайне заінтересовання, відзвук якого находимо в численних рецензіях (20 з самого Берліна). А здобути Берлін то не легка річ! Був він вже нераз „каменем преткновення“ для багатьох артистів. А наша артистка здобула його від першого разу. Доказ великого враження, яке викликали її два перші концерти: коли вернула домів, застала депешу з Берліна, взиваючу її до устоєння там третого концерту, який відбувся 28. марта в супроводі орхестри. Подібно зараз по першім концерті в Франкфурті заанґажовано її до другого, що відбувся дня 19. квітня ц. р.

Усі рецензії світової критики про нашу артистку повні подиву і захоплення. Самозрозуміло, що годі їх всі переповісти, їх же 40 перед мною; піду хронольоґічною дорогою і з кождої місцевости, де грала, подам скорочений звіт.

1) Концерт у Відні відбувся 21. жовтня 1921. Були на нім присутні всі найповажнійші критики віденського музичного світа, які по кождім концерті Л. К. стало вдаряли в тон суперлятивів. Підносять скінчену техніку пальців і рук, субтельність удару, взірцеве ведення педалу, барвність фразовання, стилевість і віртуозність гри, тонкість відчуття, силу і плястичність висказу муз. думки, її музичну дикцію і старанну пестливість, з якою кождій ноті, кождому акордови вертає святість, яка в нім криється. Називають її „освяченою“, „eine Begnadete“, котрої душа повна чистоти і краси такіж почування в слухача переливає; підносять силу, полет, поетичність інтерпретації, незвичайну скалю і ріжноманітність пережи響вань, та зазначують, що звичайна рецензія за слаба, щоби вшанувати як слід цю молоду артистку: до цього треба мати поетичний дар Е. Гофмана, щоби можна змалювати весь чар сеї „Цецилії“ роялю. (N. W. Journal, Tagblatt, N. Fr. Presse, W. Fremden Presse, W. Mittagszeitung, D. Tageszeitung, Neuig. Weltblatt, Соб. Україна, Український Прапор).

2) Концерт в Лінцу, 25. листопада 1921. Рецензенти з гори зазначують, що перо за слабе, щоби змалювати враження цього незвичайного вечера, що під впливом чарівної принади мистецтва дихав найчистійшою поезією. Поезію вичаровували ніжні пальці артистки і були хвилі, коли здавалося, що це якась мрійна істота мрійну музику грає (— als spielte ein Märchenwesen Märchenmusik). Проблєми техніки не спинювали величного полету, а в найдрібнійших детайлях відчувався подих артистичної душі. І знов підносять величний тон удару, рідку плястику в веденню мельодії, блеск і крій пасажів, повні округлі баси, чистість і точність найменших детайлів гри, незвичайну вмілість в уживанню педалу. І кажуть, що неодин, що прийшов на концерт пригноблений тягарем теперішнього життя, виходив зі салі з тим радісним почуттям, що в нашій душі царить „божескість“, а вістункою цеї благородности і взнеслости була Л. Колесса, „eine Gott begnadete“, що дарами своїми всіх ущасливила. (L. Tagblatt, Volksblatt, Tagespost.)

3) Концерт в Манґаймі 23. лютого 1922 в „Musensaal“ (на 2000 осіб) при битком виповненій салі. Пишуть: Цей музичний ґеній вяже увагу слухача від першого тону до послідного. Побіч віртуозности техніки виступає поетично-творча артистка, котрої скінчено вирізьблена гра повна грації і упоєння. Підносять її легкість в поборюванню технічних трудностей, її чудовий тон, силу і легкість трилєрів, — а вся та спокійна, прозора, ясна, елеґантна пориваюча техніка стоїть лише на услуги казочного музичного таланту, який вже нині розпоряджає всіми можливими засобами. Помимо своєї молодости Любка Колесса це скінчена артистка — людина, котра, чи грає Гендля, Гумля, Скарлятія, Шопена, Цезара Франка чи Ліста, — для кождого з тих майстрів найде відповідний стиль, получений з летним повабом, точностю і силою виразу. Що лише видобуває з роялю ця молода, „освячена“ артистка зачинає цвисти, набирає життя, плястики і благородности. Повна живого одушевлення, пірвана запалом артистки публика неумовкаючими оплесками дякувала за цей музичний пир — оваціям не було кінця. (Volksstimme, Tagblatt, General-Anzeiger, Neue bad Landeszig.).

4) Берлін — три концерти 16. лютого, 21. лютого, 28. марта. Любка Колесса при своїм першім виступі зробила незвичайне враження. Це своєрідний, сильний музичний талант о високім закрою, трискаючий з прамузикальної істоти, повний огнистої, одначе опанованої живловости, о незвичайній техніці (Vossische Zeitung). Своїми продукціями доказала, що є одною з „покликаних“, „вибраних“. Се незвичайно обдарована артистка: енерґія і виразистість гри вказують, що творчість її корениться в багатім, живловім, здоровім світі почувань. Її г-моль соната Ліста зробила ве-

nienie nadane językowi ruskiemu za czasów rządów austrjackich;

4) повисше рішення подав p. prezes sądu apelacyjnego we Lwowie 17. VIII. 1920. Prez. 268 5/1 Nr. 20. всім судам do wiadomości i zastosowania się. А щирецький суд жадає від української сторони „лаціни“, обжаловуючи пароха перед старостом за виставлення метрики в „єнзику руским“.

На мою немірондайну гадку було би найліпше принормувати засаду: cuius regio, illius religio! І одним махом поладнана справа не тільки з метриками і клятими Українцями, але і з дорожнею, злодійством, бандитизмом і иншими доморідними клопотами.

М. Баричко.

Преса.

„За границі Польщі“.

„Курер познаньскі“ ч. 126 мітить статтю Ст. Козіцкого, в якій той обговорює справу усталення границь Польщі та відношення міжнародньої політики до тої справи.

Козіцкі зазначує на вступі, що Скірмунт зрозумів декларації Л. Джорджа в тій справі надто оптимістично, не беручи на увагу сили инших, незнаних, позакулісових чинників, що впливають на склад політичних відносин в Европі. Хоча завдяки Франції вдалося покищо усунути справу східних границь Польщі з нарад в Генуї, то зараз таки показалося що небезпека не минула, тільки проволіклася. Польську делегацію в Генуї заскочило становище Льойда Джорджа, який обіцяв був, не порушувати ніякої польської справи без порозуміння зі Скірмунтом, а мимо цього порушив її аж двічи: перший раз в Генуї, а вдруге в Льондоні, де м. ин. сказав:

„Конференція в Газі розгляне предложені їй пропозиції. Як що та конференція щонебудь вирішить, то уряди держав здецидуються протягом місяця, чи приймуть ті рішення. Коли внески конференції будуть щасливі і можливі до приняття, то маю надію, що будемо мати тривкий мир. Тоді будуть управильнені справи границь і тоді по раз перший будемо мати в Европі спокій.

Далі наводить автор відому вже статю з „Observer“, якої редактором є довірений Л. Джорджа, а яка обстоює ревізію версайського договору“. Це все очевидно вказує на те, що заноситься на поставлення на дневний порядок справи границь Польщі і то так східних, як і західних“.

Компетентні англійські круги — каже далі Козіцкі—уважають польську східну границю тимчасовою й жадають повороту до лінії Керзона. Рівночасно Кінс, автор славної книжки про економічні консеквенції версайського договору й один з інспіраторів Л. Джорджа голосить погляд, що в інтересі всіх народів Европи лежить, щоби Гор. Шлеськ в цілости „полишити при Німеччині“,—а таксамо півурядовий „Таймс“ порушує справу Горішного Шлеска й Гданьска в тому дусі, що їх треба віддати Німеччині.

Козіцкі остерігає Поляків, не дати себе обманути ввічливости Л. Джорджа й не забувати, що він сам і йому прихильні чинники хотять зробити з Польщі „мале паньстевко“.

„Тих чинників не ластися ані обманути, ані переконати“ — пише Козіцкі—й подає на ратунок лише одиноку думку: Протиставити ворожій силі свою силу, але та сила не лежить в „Польщі, слабонькій внутрішно і зовнішно“, та сила лежить в зєдиненню всіх тих держав, яких тревалість залежить від тревалости версайльського договору, а на яких чолі стоїть — Франція.

Автор всі надії покладає на Францію і кінчає з шляхетським „zać ęciem“: „Боронім себе дипломатично нині, бо за кілька місяців поведуть вороги наступ на цілість Польщі“—і тоді може бути за пізно... Козіцкі кінчить фразовим переливанням з Малої Антанти на Францію і навпаки і кличе геройсько, що не треба просити ні переконувати, лише — бити!

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

З польських справ.

Димісія польського кабінету.

Як і було заповіджено, дня 6. червня прийшли члени польського уряду в Поніковским на чолі до Бельведеру в ціли зліквідування непорозуміння, яке вибухло на днях поміж Пілсудским і кабінетом. Приймаючи міністрів заявив Пілсудскі з місця, що зголошену в пятницю дня 2. червня димісію уряду — п р и й м а є.

Заява Пілсудского була свого рода ударом обуха в голову кабінету, який подаючись до димісії не передбачував її приняття.

В інтервю зі співробітником „Курєра Варшавского“ польський премієр Поніковскі, на запит — які були причини приняття димісії, відповів:

„Начальник польської держави дав кабінетови димісію не тому, щоби відмовляв йому свого довіря з огляду на таку чи иншу діяльність міністрів, але з огляду на те, що передвиборчий період і звязані з ним адміністраційні труднощі в парі з закордонною політикою вимагають в е л и к о г о а в т о р и т е т у у р я д у; тимчасом уряд на думку п. Пілсудского, не має так великого авторітету, який дозволив би йому розвинути помітно більшу пружистість“...

Дещо відмінно освітлює інцідент варшавський кореспондент „Слова Польского“, який з дати 7. червня телеграфує:

В суперечь загальному очікуванню, пятнишевий інцідент довів вчорашньої днини до г р і з н о ї кризи.

Премієр Поніковскі, вибираючись нині в полудне з радою міністрів до Бельведеру, так був певним мирного полагодження справи, що не тільки не відкликав виїзду до Лодзі, але поробив в тому напрямі цілий ряд зарядженъ.

В Бельведері зустріла міністрів несподіванка. Начальник держави подразнений в і д м о в о ю к р е д и т і в н а д у ж е н е р е а л ь н і в і й с ь к о в і ц і л и, впадає в незвичайно острий тон, так, що коротка розмова з ним перемінилася в високо нервозну сцену.

Пан начальник держави схарактеризував кабінет п. Поніковского як уряд „шляфрока і пантофля“ і короткий, нагальний критиці не подався перед рядом найбільш досадних висловів. В різко нерастенічній атмосфері довело це в суперечь всяким конституційним принципам до димісії кабінету поза соймом.

Кличі, які тепер вийшли з Бельведеру і яким притакнули людовці з п. Ратаєм на чолі, звучать: більша участь начальника держави в формуванню кабінету, та другий — доволі загадочний — с и л ь н и й к а б і н е т, який не подався би перед консеквенцією закордонної політики.

В політичних кругах панує величезне обурення на цю нову відручну спробу втручування держави в круговорот авантурничої закордонної політики.

В моменті, коли перед державою стоять на зовні і з нутра вигляди спокійної, успішної і доцільної творчої праці, кидається перед очі суспільности якісь страшні візії, погрози нереальних подій, творить ся „катастрофальний“ настрій, домагається в і й с ь к о в и х к р е д и т і в.

Треба запитати, чи є це божевілля, задивлене поза спосібністю реального трактування справ в маняцькі кошмарі, чи є в цьому божевіллю метода?

Ще не виключеною річю, що ця історія зі своїм апаратом катастрофальних пророцтв і страхів — є просто засобом до осягнення д и к т а т у р и. Вказували би на це слова п. Ратая в нинішному інтервю „Газети Варшавскої“.

Який буде „новий“ кабінет?

По кульоарах варшавського сойму ходять чутки, що Пястовці заходяться над утворенням позапарляментарного кабінету зі Стесловічом на чолі. Цей кабінет мав би запевнене попертя ПСЛ. і ППС. а може і Тугутовців. НПР. противиться тій концепції і змагає до удержання кабінету Поніковского. Бельведерські круги висовують концепцію „сильного кабінету“, який мав би вести консеквентну політику.

лике враження. Повний сильної духовости був цей грандіозний твір оживлений ритмічною образовою силою; шла інтерпретація була державна у великім стилю, питомім лишень великим артистам. Любка Колесса є безперечно великою артисткою (Germania). Це талант першорядний! Чогось подібного не переживав ще рояль Швехтена в салі Брамса; він майже стогнав під імпульсивною енергією рук, але він і співав солодкими упиваючими тонами. Так розвинувся перед нашими ушима геніяльно збудований чудо твір г-моль соната Ліста, так ясно диспонований, так повний сили і так мрійно мельодійний, як ми вже давно не чули. Перед цею молодою артисткою стоїть світла будучність. (Berl. Tagblatt). Подібно пише Börsenzig.: Л. К. це пяністка, котрій можна передсказати велику будучність: кромі техніки, що чудово лучить перлисту бігливість, повний чуття, співний тон і мужеську силу, ціла її гра зраджує найвисший дар зображування, що вірно віддає своєрідність Гендля, Гумля, Скарлятія, Шопена, а навіть в холодну бесіду Цезара Франка вміє вітхнути тепле відчуття. Berl. Ztg. am Mittag називає нашу артистку „чудом прамузикальности“, a Allgem. Musikzeitung в самих суперлятивах пише про її гру, котру називає геніяльною. В подібний спосіб пишуть: Zeit, Volkszig., Deutsch. Tagblatt і др.

5) Франкфурт н. М. два концерти: 21. марта і 19. квітня 1922. Frankf. Ztg. пише: В послідним концерті „Museum“ виступила молода Українка, Любка Колесса, з сензаційним успіхом. Спеціяльні прикмети цеї артистки: машиново точна і вирівнана справність гри, подив будяча виразистість тону, аксамітна мягкість, пружистість. Fr. Gener. Anzeiger підносить її чудово летний тон, її браву́ру, темперамент і повний спосіб зображення.

Frankf. Nachrichten пишуть: Незвичайність її появи полягає в тім, що тут можемо говорити про артистичну совершенність та сильну, особову своєрідність. Найсильнійше виступила самостійність погляду в сонаті Шопена б-моль, в якій як не можна яснійше виступає оригінальність відтворення: з льогічною послідовністю переводить артистка свою думку від першого до послідного такту; при похороннім марші вражала пристрастність вчуття і сильне акцентовання понурого акомпаніяменту. Finale творило геніяльно забарвлене „presto“ повне незвичайного виразу. Кінцеві точки концерту повні подив будячої віртуозности. Особливо звертало увагу, як мало потребує педалу її світляна гра. Одушевлена публика зробила артистці велику овацію.

Так писала про нашу артистку повздержлива німецька критика за останній зимовий сезон.

(х)

Чеська преса.

(Огляд за час від 24. до 31. мая 1922.)

Всі головні пражські часописи з дня 24. мая приносять телеграфічну вістку з Відня про обкинення яйцями польського міністра закордонних справ Скірмунта українськими старшинами. Донесення се поміщено без заміток.

„Трібуна“ з 25. мая приносить вступну статтю під заголовком „Біланс“, в якій обговорює експозе д-ра Бенеша в чеськім парляменті про конференцію в Генуї. В статті підчеркується теперішня основна лінія чеської політики — в інтересі чехо-словацької републики лежить загальний мир та консолідація цілої Европи. Тому політична тактика чех.-сл. дипльоматії мусить посуватися по середній лінії, а передовсім вистерігатися ізольовання. Політика малої антанти отсе угольний камінь чеської закордонної політики, яка найшла собі вислів також на конференції в Генуї. Той сам часопис подає відтак вістку з Варшави про поїздку Пілсудского та Скірмунта на день 6. червня до румунського короля в Букарешті.

„Венков“ і „Трібуна“ з 26. мая подають телеграму агенції Універзаль з Відня, в якій подається, немов би наступило порозуміння в останнім часі між Угорщиною і совітською Росією.

„Моравско-слеске денник“ з 28. мая подає вступну статтю п. заг.: „Політичні сторонництва і конференція в Генуї“. В сій статті обговорюється становище, яке заняли поодинокі партії пражського парляменту до політики д-ра Бенеша на генуенській конференції. Німці та комуністи станули очевидно в яркій опозиції, попираючи орієнтацію англо італійську дотично порозуміння з совітською Росією. Усі прочі партії, то є партії соціялістичні та партія аграрна станули однодушно на політиці середньої лінії, яку заступав і заступає д-р Бенеш. Ся лінія — каже автор статті — відповідає так зовнішнім вимогам чех.-сл. републики, як і її внутрішньому положенню. Правиця, себто народня демократія з Крамаржом на чолі, виступає вправді дуже рішучо против якихнебудь пертрактацій з теперішньою большевицькою Росією, однак в дійсности здержалася тим разом від якихнебудь заміток против теперішнього чеського міністра закордонних справ.

Тойже дневник доносить, що в часі побуту Пілсудского та Скірмунта в Букарешті, політичний союз Польщі з Румунією, має ще більше бути поглиблення.

„Народні демократія“ з 28. мая

обговорює в передовиці донесення паризького „Матена", немов би з нагоди торжества вінчання сербського короля Олександра, д-р Бенеш, Братіяну та Пашіч, підпишуть загальний союз тих держав на 20 літ. Дневник не вірить в правдивість сего донесення, бо вже перед трьома місяцями намагався Братіяну наковити до чогось подібного полуднево-славянського премієра, але дістав дуже рішучу відмовну відповідь, Старий досвідний Пашіч зазначив, що Румунія, дякуючи Німеччині і сепаратному мирови з нею, одержала багату „руську" Бесарабію, а від великої антанти кромі Семигороду половину Банату та болгарської Добруджі також Буковину, яка, як звісно, вважалася за сферу впливів Росії. Тому Югославія, як довго не вирішить сама Росія справ Буковини та Бесарабії, не може входити в союзи, які виходили би на охорону забраних Румунією „руських" земель. Югославія радо приступить до охоронної спілки, але тільки тріянонського мира проти Мадярщини. А подібна річ мається також з миром, заключеним Польщею в Ризі з совітською Росією та Україною. Статтю, підписана криптонімом „Місс", кінчиться так: „Бажаємо собі справді як найтіснійшого союза політичного, культурного та господарського з Польщею та Румунією, але не можемо нести відповідальности, ані брати на себе гарантії за українські области, одержані Поляками та Румунами на основі актів, яким недостає морального оправдання. Тільки з Югославією треба нам заключити мир хочби і на сто літ, бо наші інтереси вповні однакові. А поширення такої згоди на Польщу та Румунію моглоб наступити тільки щойно тоді, коли буде дефінітивно вирішене питанне про будучу Росію".

„Лідове Лісти" з 30. мая приносять телеграму зі Львова з донесенням про терористичні акти в Перемишлі та Баконичах проти польських військових обєктів та про висадження залізничого моста в Стрию. Донесенне має заголовок: „Боротьба з розпуки українського населення у Східній Галичині".

Те саме донесення приносить „Чех" з дня 31. мая с. р.

„Венков" з 31. мая приносить з Риги відомість, немов би заключено в Петербурзі велику акційну промислову спілку при помочі німецьких капіталістів та промисловців: Стінеса, Круппа та других, з основним капіталом 31 міліярдів німецьких паперових марок. Спілка ся має обняти відбудову та ведення цілого ряду промислових заводів в Росії.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

відчитів про гігієну та пошестні недуги.

Ось тих кілька заміток має на ціли звернути увагу львівських громадян на стан просвітної роботи у Львові, до якої стануть повинні всі наші інтелігентні робітники. Є цеж святий обовязок кождого і ніхто не може від цього ухилитися. Сподіємося, що в осени, коли скінчиться час фестинів та забав, а почнеться нормальна праця, знайдеться при сій роботі більше чим досі робітників. — При тій нагоді слід вкінци звернути увагу цілого львівського громадянства на фестин „Просвіти", який відбудеться дня 11. червня ц. р. і в якому повинні взяти участь як найширші верстви Українців м. Львова тим паче, що чистий дохід призначений є на фонд бібліотечний для львівських Читалень „Просвіти".

Культурно-освітне життя у Львові.

Завмерле в наслідок воєнного лихоліття культурно-освітне життя у Львові починає звільна відживати, доказом цього най буде розвій львівської Філії та підлеглих їй львівських та підльвівських читалень „Просвіти". З 11-ох читалень одна тільки читальня на стрийським передмістю не може за браком якого небудь приміщення проявляти своєї діяльности; оставші читальні (Клепарів, Замарстинів, Жовківське, Середмістя, Богданівка, Личаків, Городецьке, Левандівка, Голоско велике, Баторівка та Знесіння) з котрих три послідні відновлені, в році 1922 живуть повним читальняним життям та роблять ту роботу, яку серед даних обставин робити можна. Зі зазначених вище Читалень три тільки Читальні мають свої власні доми вартости около 15,000.000 Мп., остальні Читальні збирають фонди на будову а фонди сі виносять приблизно в кождій Читальні від 100-300.000 Мп., зібраних в остатнім часі.

Правильне життя зі сходинами членів та читанням часописий відбувається у всіх читальнях; свята Шевченківські відбулися досі в 6-ох Читальнях, свячене в 8 ох Читальнях — 7 Читалень має свої аматорські кружки, які дали цього року біля 10 вистав театральних; дві Читальні мають деяке сценічне урядження; Читальня на Замарстинові приступає до будови театральної сцени і справлення відповідного урядження з фондів зібраних виключно серед Замарстинівців; в кождій Читальні відбуваються відчити в днях, в котрих не має вистави театральної або якого концерту; майже у всіх Читальнях зорганізовано хори; взагалі кожда Читальня старається своїми міцевими силами та матеріяльними средствами заспокоїти потреби просвітні своїх передмість. — Та позатим не остають наші львівські Читальні позаду иних справ та потреб національних. З нагоди ріжних свят зібрано на фонд „Учітеся" поважну суму, та вже то більші то менші датки на фонд голодуючої України, української дитини, на Рідну Школу, Захоронку, на фонд упорядкування могил та инші цілі.

Всі Читальні гуртують біля себе більш около 2.000 членів, себ то таких, що платять свої членські вкладки. Число се однак збільшується, а кождий відчит чи аматорське представлення, та обхід національний збільшує кадри членів.

У виділах місцевих працюють наші міщани, ремісники та залізничники, відтак приватні урядовці, академічна молодь, народне учительство (Замарстинів), а вкінци духовенство та державні урядники. Виділи проявляють самі доволі ініціятиви а львівська філія „Просвіти" старається бути тільки регулятором просвітньої роботи та удержувати сталий контакт в поодинокими Читальнями В сії цілі всі засідання філіяльного виділу відбуваються при співучасти делегатів всіх Читалень а процедер цей відносно заінтересовання просвітною роботою показав повну його ужиточність.

В повнім контакті зі всіми Читальнями улаштувала філія при співучасти Головного Виділу концерт Шевченка, відтак курс нотного співу при співучасти 26 учасників. Курс цей, який вели професори Музичного Інституту ім. Лисенка Вп. Гайворонський Михайло (теорія співу) та Вп. Орленко (сольфеж) відбувався в годинах вечірних в часі від 15. марта до 27. мая ц. р. і покінчився повним успіхом, так, що учасники сього курсу просили о улаштування після вакацій вищого курсу для дірігентів. — Вкінци зі всіми Читальнями улаштовує філія дня 11. червня ц. р. на площі Сокола-Батька великий фестин, чистий дохід з котрого призначений буде на фонд бібліотечний.

В часі від дня 1. лютого до кінця мая ц. р. вислала філія до своїх Читалень 28 прелегентів так з відчитами як промовами як і в справах організаційно-просвітних. Зі сего числа поїздок 16. припадає на 4 членів Виділу філіяльного, а 12 на делегатів з поза Виділу. Тими делегатами були 4 професори гімназійні, 2 правників, 1 урядник приватний і 2 учительки. Інакше сказати 9 членів з поза Виділу зголосилося до просвітної роботи у Львові. Сумне та правдиве. Сумним та правдивим є обяв загальної неохоти до цеї праці, доказом чого хай буде це, що для зеднання прелегентів на неділю треба іноді обійти 2—3 десятки людий, щоби 31-ший сказав: „Се не моє діло". Відчувається повний брак правників при просвітній роботі, а з лікарів один тільки Вп. д-р Куровець обіцяв виголосити після вакацій кілька

РІЖНІ ВІСТИ.

Амнестія в Румунії.

Рад. Ор. доносить з Букарешту: На підставі декрету про амнестію випущено на волю 170 комуністів і політичних проступників на загальне число 350, що находяться в теперішний мент під судом. Амнестія не обіймає цих, котрі допускалися насильств, вели пропаганду і розповсюднювали революційні маніфести в казармах, вкінци тих, котрі скривали вибуховий матеріял. Примінено її натомість до приклонників третього інтернаціоналу.

Нові загострення.

З Бельграду доносять: Рада міністрів на останнім засіданню займалася справою нападів болгарських банд на македонську територію і рішила передати місцевому заступникови Болгарії Тодорови ноту в ультіматівній формі — і завізве болгарський уряд до сейчасових заряджень проти переходу границі через банди. Предложено також покликати комісію для розгляду запобігаючих середників проти згаданих нападів. Рівночасно вислано війська на болгарську границю і уділено міністрови війни кредитів на військові цілі. Окрема нота в тій справі буде вислана також до Союзу Народів.

Англійсько-ірляндська сутичка.

З Льондону доносять: Англійські війська звели перший бій з полудневими Ірляндцями й зайняли місцевість Петджю, здобуваючи скорострілі. Опісля посунулися Англійці 2 милі в глибину Ірляндії.

З промови Л. Джорджа.

В часі свята в Греосієт зазначив Л. Джордж у своїй промові, що 34 народи зібралися в Генуї, щоби знайти дорогу до трівкого мира, який би позволив їм на співжиття в злагоді і взаїмному довірю.

Чесько-російський договір?

„Information" довідується з берлінських жерел, що в Римі підписано договір між чехословацьким послом і Чічеріном, силою якого обі держави взаїмно признаються і запевнюють собі невтральність в разі колиб одну з них заатаковано.

Непризнання Бахметєва.

„Нає фр. Пр." доносить з Вашінгтону, що висланий в 1917 р. через Керенського, представник давнього уряду Борис Бахматієв уступає з днем 30. червня с. р. і звиває агенди посольства. Уряд Зєдинених Держав признавав був до тепер Бахметієва, як представника Росії мимо переняття влади через совіти. Тепер секретар стану Юс, повідомляє Бахматієва, що цей після 30. с. м. не буде більше признаваний в дотеперішнім характері. З виміни кореспонденцій між Юсом і Бахметієвим виходить, що дальше непризнання цего останнього походить з внутрішньо політичних причин, а головно з причини атаків сенатора Бораґа, котрий домагався, щоби Бахматієв склав звіт зі суми 187 міліонів, що їх дала Америка як позичку урядови Керенського. Юс повідомив Бахматієва, що справа його невизнання не має нічого спільного зі справою визнання уряду совітів.

Князь Йорку в Бельграді.

„Нає фр. Прессе" доносить з Бельграду. Князя Йорку, що прибув на весільне сьвято в заступстві англійського короля і має бути як свідок молодої пари, далі Інфанта Альфонса та Інфантки Беатрічі іспанської, принято дуже торжественно. На двірці був присутний король Олексендер з князем Арсенієм і Павлом, дальше представники уряду, генераліція, представники міста Бельграду, посли англійський і іспанський та представники дипломатії. Вчера приїхав князь Удіне в заступстві італійського короля, а о год. 5. попол. відбувся святочний вїзд кн. Марії, котра приїхала з родиною на яхті Олександра.

Відмовляють компетенцію.

Пертіно пише в „Еко де Парі": Слова Льойда Джорджа сказані в Генуї стаються чим раз більшою дійсністю. Англія не може позбавити Франції незалежної політики на континенті. Англія не має ніяких услівій ні компетенції для ведення контенентальної політики. Французький уряд не занедбує однак нічого, щоби співпрацювати з англійським урядом. Може „завтра" коли не „нині" буде ця праця можливою.

Стріляють хорих.

Москва. (Радіо). „Красная Газета" доносить, що большевики розстріляли в кількох округах, обнятих голодом, зі зглядів гуманітарних і санітарних 117 дітей, які похорувалися по спожиттю мяса з коней, хорих на носатину.

Вперте становище Франції.

(Авас). Фінансові й економічні експерти Франції будуть репрезентувати її на нарадах в Газі, які відбудуться між 15. і 25. червня при співучасти союзників і невтральних за виїмком совітів. Але Франція не візьме участи в дальших дискусіях з Росією, якщо сконстатує, що в часі вступних нарад не примінено до постанов меморіялу з 1. червня яких сповнення уважає Франція за необхідне для підняття нових переговорів.

Засідання правників.

(Авас). В французькім міністерстві загр. справ. відбуваються засідання комітету французьких, англійських, італійських і японських правників, маючі на меті управильнення багатьох квестій правної натури, звязаних з виконанням договорів, які то справи пішли тепер до вирішення конференції амбасадорів.

Поміч голодній Україні.

Приміри до наслідування.

До краєвого комітету допомоги „Голодній Україні" наспіли між иншими такі письма: Управитель школи в Жукотині п. Коршів, п. Зеновій Матковський пише: „Возьму дуже радо за своє придніпрянське дівчатко, круглу сироту у віці 2—5 літ і зобовязуюся дитину виховати, дати їй образування і виховати як свою власну. Як би між Придніпрянцями такої дитини не було, возьму иншу дитину-сироту не ви-

ще пяти літ, а на її місце можна би в захисті примістити дівчинку, що має рідню. Саме тому, що хочу взяти дитину за свою, прийму тільки круглу, бездомну сироту". Комітет розглядається вже за придніпрянською сиріткою, а як би такої не було, о. сов. Лициняк порозуміється з д. Матковським в справі приміщення иншої дитини у його сердечнім домі. І нехай хто скаже, що у нас нема людий! Ще инший примір: Старшини, підстаршини і стрільці українського робітничого відділу в Берегові (Берегсас) на Чехословаччині пишуть: „По прочитанню Вашої відозви в „Гром. Вістнику" ми борці за волю і свободу українського народу, хоча на чужині, далеко від своїх і в таких життєвих обставинах рішили сповнити наш національний обовязок супроти нещасних голодних братів. Переведення національного посту у нас неможливе. Одначе жертвуємо одну четверту часть з десятидневного льону (около 600 чеських корон). що рівнається прожиткови і заробіткови одного дня. Гроші зберемо дня 10. червня. Просимо подати нам дорогу, якою маємо переслати гроші. Комітет просить, щоби наші громадяни, що живуть в межах чехо-словацької держави, утворили спільний комітет, зложили на разі збірки в банку, почім дістануть поручення, куди гроші в чеських коронах переказати. Про збірки, де вони зложені і хто ними диспонує, треба негайно повідомити львівський комітет (вул. Руська, ч. 3., II. поверх). Всім старшинам, підстаршинам і стрільцям в Берегові пересилає комітет на руки сотника п. Василя Синенького сердечну подяку та щирі бажання скорого повороту на рідну, вольну землю.

Наші села.

Нема сумніву, що наших селян здирають на всі боки, але й те певне, що жертвенність нашого селянства на цілі народні не йде в парі з його матеріяльною спроможністю. Недавно читав я, що село Н. Н. зложило на таку, чи иншу ціль 5000 марок. Возьмім пересічне число жителів села 500 осіб, то на одну особу випало 10 марок пересічно. Тимчасом таку саму квоту, яку складає ціла громада, зложена з 500 душ, жертвує і безземельний урядник, обмежений на дуже скромну платню, чи учитель, чи мійський робітник, отже одиниця, на одну тільки ціль, а поверх сего його кишеня отворена ще на инші народні цілі. Вказуємо на сю аномалію і віримо, що специяльно наше духовенство, учителі та університетська молодіж, що живе по селах, зацікавляться цею справою і подбають про зміну в сім напрямі вже при збірці на допомогу „Голодній Україні". Заможний господар датком 10 марок не улекшить долі голодних, а прокормлення одної особи на селі коштує що найменше 300—500 мп.

Др Степан Брикович адвокат в Тернополи переслав на книжочку „Дністра" ч. 13.330, „Голодній Україні" від себе квоту 50.000 мп. Було би бажаним, щоби й другі наші заможнійші громадяни пішли його слідами.

До львівського воєвідства внесено просьбу о дозвіл на збирання складок і живности та одежі між 15—30. червня. Про рішення у сій справі повідомить краєвий Комітет наше громадянство прилюдною дорогою. Львівські громадяне можуть особисто складати датки в „Дністрі" на книжочку „Голодній Україні" ч. 13.380. Сюди слати також датки з провінції.

Присилайте партійний податок на вкл. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союза Кредитового" у Львові, Ринок 10.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Конференція невтральних держав.

Науен (ПАТ.) Радіо. В Стокгольмі почалися наради конференції невтральних держав в справі Норвегії, Голяндії і Швайцарії. Конференція має розглянути причини, котрі викликали світову війну.

Висадження муніції на Вкраїні.

Букарешт. (ПАТ.) Один з більших українських магазинів муніції в Липівци висадили повстанці у воздух. Згинуло 370 жовнірів і 10 народніх комісарів.

Троцький в Анґорі.

Айльвезе. (ПАТ.) Радіо. По донесенням з Анґори, прибув там оноді Троцький. Його приїзд є в звязи з підписанням зачіпно-оборонної військової конвенції совітів з Туреччиною.

Совітсько-фінляндський договір.

Рига (ПАТ.) Латвійська урядова агенція доносить з Гельсінґфорсу про підписання фінляндським правительством специяльного договору з сов. Росією, що відноситься до вдержання мира на фінляндсько-російській границі. Договір предвиджує утворення невтрального паса між цими державами і ґарантії щодо діяльности фінляндського охоронного корпуса, невтральности Фінляндії і сов. Росії та відкликання військ з над границі.

Сутичка на югославянсько італійській границі.

Рим. (ПАТ.) З Реки доносять, що в неділю веч. югославянські жовніри були напали на станицю пограничної італійської жандармерії на границі Реки і Югославії. Італійські жандарми відповіли огнем і відперли наступ. Втрати по югославянській стороні незвісні. В політичних кругах в Римі думають, що ціллю нападу було здержання югославянсько-італійських договорів, над якими працюється.

Недуга Леніна.

Льондон (ПАТ.) Бюро Райтера довідується з Москви, що Ленін нездужає наслідком затроєння, спричиненого затроєною поживою. Тепер стан здоровля Леніна поправляється.

Протест американських епископів проти арешту патр. Тихона.

Париж. (ПАТ.) Радіо. З Ню-Йорку доносять, що епископи Зєд Держав переслали на руки Леніна телеґрафічний протест проти вязнення патріярха Тихона.

З Ірляндії.

Ліфилд (ПАТ.) Радіо. Колінс і Де Валєра мали порозумітися вже щодо способу переведення виборів до конституанти вільної ірляндської держави. Партія реальної праці має запевнену більшість. Останній конфлікт можна вважати полагодженим. Англійська опозиція проти договору зросла. Вона домагається, щоби ірляндське правительство ввело лад і правильні відносини.

Революція в Параґваю.

Ганове р. (ПАТ.) З Параґваю доносять, що там поширюється революційний рух. Революціонери, на чолі котрих стоїть б. президент, окружили столицю.

Подорож до півн. бігуна.

Ганове р. (ПАТ.) Радіо. Доносять тут, що капітан Амудсен на кораблі „Мевд" пускається в наукову подорож для розслідження північного підбігунового моря. Подорож потриває сім літ.

МАЛИЙ ФЕЙЛЄТОН.

З дороги життя.

Слухайте!

Слухайте, слухайте крик із безодні,
Нашу молитку горячу...
Ви, що обідали й ситі сьогодні,
Киньте хоч шкіру собачу!

Землю укрили ми трупом холодним,
Чорна земля посиніла...
Хліба нам, хліба нам, хліба голодним,
Вашої крови і тіла!

Як? Ви не знали, що впала посуха,
Як — ви не чули нічого?!
Де-ж ваше серце і очи і вуха,
Де-ж у вас крихта людського!?

Мясо ви! Мяса нам, мяса нам вволю!
Падло давно ми поїли,
Гляньте! По нашому тихому полю
Всюди розриті могили.

О, порятуйте, бо ми рятувались,
Їли ми кору і глину,
Крові людської із ран напувались,
Мати варила дитину.

Землю укрили ми трупом холодним,
Зглянятесь, о зглянятесь на муки...
Хліба нам, хліба нам, хліба голодним!
Хліба нам, хліба, звірюки!

13. V. 1922.

О. Олесь.

Школи У. П. Т. в Долині в небезпеці.

(Голос до свідомого громадянства долинського повіту)

Всі культурні й економічні повітові товариства, зібрані на нараді в Долині 14. мая с. р., вислухали звіту голови кружка УПТ. в тому, що кружок має тепер 600.000 довгу і голови секції Рідної Школи, що на протязі двомісячної організованої збірки в повіті зібрано смішно малу квоту 80.000 мп.! Ученики платять 4000 мп. в місяць і оплати підвисшати не можливо.

Орґанізовану збірку щомісячно в повіті, на вислані формулярі заборонило старбство, повідомивши поліцію в повіті і громадські уряди, та загрозивши кружкови УПТ. закриттям шкіл, коли збіркова акція не буде спинена. Одержано тільки дозвіл на одноразозі збірки, про що повіт буде повідомлений.

Та шкільництво тепер в небезпеці. Немає коштів на вдержання. Вчительські сили незабезпечені, будуть приневолені шукати иншого заняття. Довги тов а, коли не прийде в поміч громадянство, зростуть з кінцем червня до 1,200.000.

Сього не сміє бути, сказали зібрані тов а, культурний осередок за всяку ціну мусить бути вдержаний. Зібрані представники товариств рішили наложити на свідоме громадянство Долинщини одноразовий добровільний податок, який покриє недобір; в Долині шляхом збірки викликуванням, в повіті шляхом збірки на переслані чеки.

Ждем на діла!

Кружок УПТ., Секція Рідної Школи, Т-во Філії Просвіти, Т-во охорони Молодіжи, Філія Сільського Господаря.

НОВИНКИ.

Мистецтво душа нації. Нація, що не має свого мистецтва, засуджена на певну смерть. *Дж. Рескін.*

— **Конфіската.** Вчорашне число (86) „Громадського Вістника" з д. 8. червня 1922. сконфіскувала львівська прокураторія за два уступи у вступній статті п. з. „Маніфестація в Зелені Свята", за одно місце в дописі „На могилах героїв", за одно місце в дописі „На могилах незвісних героїв на Замарстинові", та за більший уступ в звіті зі „Свята відкриття української мистецької Виставки". (39).

— **„Хожденіє по мукам" „Громадського Вістника".** Від заряду „Книгарні Союза Кооп. і Т-ва Просвіти" в Кремянці на Волині одержуємо таке письмо: Від деякого часу з Вашим поважаним часописом трапляється щось незрозуміле. То він приходить 5—6 днів за пізно, то останні числа приходять ранійш передостанніх, то зовсім не приходять. Хто прислуговується тому, ми не знаємо, в кождому разі тут щось ненормальне. Просимо, коли можливо, усунути згадані ненормальности. Звичайно ми далекі від цього, щоби за неточну надсилку ґазети винувати Вас, але мусимо писати й кричати, бо це є ненормальність, а може й що инше".

— **Найшли угодовців.** Як довідуємося з певного жерела, Лісковацький і Комп. заключили вже пакт з „компетентними сферами" і мають на днях видавати „русско-народную" ґазету „Вольное Слово", котра має ті самі цілі що і „Рідний Край". На редактора „усмотрено" д-ра Гриневецького, б. дир. Українського Театру, звісного в своїм часі характерного громадянина. Отже гратулюємо, хоча не завидуємо новочасним Ефіяльтам.

— **Відслонення памятника.** В неділю дня 11. с. м. о год. 10. рано відбудеться в Винниках к. Львова святочне відслонення памятника на могилі стрільців, що погибли на відтинку Винник при облозі Львова. Надіємося, що українське громадянство візьме ґреміяльну участь в цему святі, на якому зложиться поклін тлінним останкам тих, що життям окупили найкрасші стремління нашого народу. Свято відбудеться без огляду на погоду. Відізд з личаківського двірця о год. 7·38 рано, поворот 15·32 і 19·12. Дорога пішки з Львова до Винник треває неспóвна годину.

— **Українська Мистецька Виставка.** Учасники: Анастазієвський М., Балицький Ю., Бутович М., Гец Л., Єлева К., Зарицька З., Ковжун П., Коверко А., Кульчицька Олена, Кульчицька Ольга, Крижанівський Володимир, Лушпинський Ю., Манастир Олександер, Магалевський ський Ю., Кітчер М., Новаківський О., Перфецький Л, Подушко З., Січинський В., Стефановичівна С., Старчук І, Тимошенко С., Харьків О., Холодний П., Шухевичівна І. Вступ на виставку 500 мп. Для молоді 200. Для гуртових відвідин (товариств. шкіл і т. п.) після умови з секретаріятом. Виставка відчинена від 10. год. ранку до 5. по полудні в салях Музея Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Чарнецького ч. 24. І пов.

— **Боївка діяє.** З Коломиї дістаємо такий лист: Прошу помістити в Вашій часописі слідуючу квітку культури, що виросла на „кресовім" багні: Це є лист, який я дістав для себе і товариша, вже третий з ряду, а точний його відпис з адресою подаю низше. — *Француз Василь*, студент прав. — Адрес: Wielmożny Pan Francuz, Kołomyja. Towarzystwo „Hromada" ul. Szewczenka 5 a. Відпис письма: Do Panów Leona Bylińskiego i Francuza. Na 3. Majskim posiedzeniu postanowili my zwróćić Panom poraz ostatni uwagę na Waszą antypaństwową działalność. W przeciwnym razie postąpimy z Wami podług tezy: „Smierć szkodnikom Polski". — *Dębina.* — Це є слово в слово, буква в букву відпис листа, вже третього з ряду.

— **Арештування студента у Львові.** Студента Івана Гладиловича, арештованого перед тижнем, поліція досі держить в арештах при вул. Яховича, не подаючи причини його арештування. Арештовано його дня 29. мая 1922 р. в бюрі поліції при вул. Льва Сапіги, де він зголосився по пашпорт. В арештах знущаються над ним на кождім кроці і так напр. оноді не дано йому обіду за се, що він на стіні в келії нарису

вав Триз б. Дня 6. ц. м перевезено арештованого до тюрми при вул. Баторія.

— **Війти м. Махнова і Вербиці пов. Рава руська, під розвагу.** Знищені села равського повіту жалуються, що признаного їм урядом відбудови будівельного матеріялу з ліса дідича Ромера (Вербиця) не одержали через двох війтів: П. Гриба з Махнова і О. Солодухи з Вербиці, які злакомилися на кільканайцять „фест метрів" дерева й далися намовити Ромерови, піти на перекір селянам тим робом, що внесли нібито в імени своїх громад протест проти вирубу ліса. Коли би той протест стояв дійсно в інтересі тих сіл, то ще пів біди, але як пояснять ті війти це, що зараз потім Ромер продав на вируб 60 моргів ліса чужим купцям по паскарських цінах! Встидайтеся, панове війти, так шкодити своїм людям і собі самим!

— **Товариство наукових викладів ім. Петра Могили** уряджує в салі Української Бесіди слідуючі виклади: в четвер 8. мая Д-ра О. Тисовського на тему: „Теорія еволюції ч. II". в пятницю Д-ра Ст. Балея на тему: „Увага зі становища психольогії", в суботу невідбувшийся 3. червня виклад Д-ра Щурата на тему: Куліш Панько. Початок о год. 5. вечером. Вступ вільний.

— **Товариство українських робітників „Воля"** вул. Оссолінських ч. 8. II. пов. уряджує в пятницю дня 9. червня виклад проф. Д-ра І. Свєнціцького на тему: „Дієслово східнословянських мов". Початок о год. 6·30 вечером. Вступ вільний.

— **Уконституування Надзірної Ради в „Міщанськім Союзі Кредитовім" у Львові.** На засіданню Ради дня 1. червня с. р. Надзірна Рада уконституувалася, вибираючи предсідником д-ра Володимира Бачинського, заступником Миколу Заячківського, секретарем Михайла Галібея, а його заступником Онуфрія Пащака. Членами контрольної комісії вибрані: Теодор Преторіюс, Петро Карпяк і д-р Петро Шарко.

— **Фестин львівської філії „Просвіти".** Отсим звертаємо увагу Громадянства міста Львова, що філія „Просвіти" ім. Тараса Шевченка улаштовує разом з львівськими та підльвівськими читальнями „Просвіти" в неділю, дня 11. червня ц. р. на площі „Сокола-Батька" великий народний фестин. З огляду на це, що чистий дохід зі сього фестину призначений на фонд бібліотечний львівських та підльвівських читалень „Просвіти", сподіємося, що українське Громадянство візьме як найчисленнійшу участь в фестині. Заразом повідомляється, що через цілий час фестину урядувати буде канц. філії „Просвіти", яка переводитиме впис нових членів до Товариства „Просвіти" та приймати залеглі членські вкладки. Подробиці фестину в афішах.

Лист до Редакції.

Хвальна Редакціє!

З приводу замітки між „Новинками" в 72 му ч. Вашої ц. часописі з д. 28. V. с. р. прошу о поміщення отсего спростовання: Незгідне з правдою, буцім то мене заангажовано до „Хлопської Правди", мов би то я сам або до спілки з иншими друкував, чи мав друкувати в тому органі які небудь статті. Так само не відповідає правді, начеб я старався сидіти на двох стільцях, потім присів на твердохлібський за що удостоївся перенесення до Львова і легкого заробітку в органі „Оброни народовей". Натомість правда, що ніхто й ніколи не зважився предкладати мені співробітництво в „Хлопській Правді", про яку я знаю тільки з „Гром. Вістника", а колиб хто і був учинив се, за таке обидне предложення стрінувсяб з належною від мене відправою; томуж і правда, що в названій часописі нема і не буде ніякої статті писаної мною, чи хочби тілько при моїй участи. Так само правда, що з п. М. Твердохлібом я не мав ніяких зносин, а з п. С. Твердохлібом ніколи не звязувала мене яка-небудь політична справа, ніяких політичних замислів п. С. Твердохліб не розвивав передмною і ніколи й ніяких вимог того рода не ставив до мене; мій поворот до Львова, де я мав вісім років посаду, а був рушений з неї тільки за відпусткою, як самозрозумілий, не був ані условлений, ані улекшений якими небудь обіцянками або зобовязаннями. В органі „Оброни Народовей" ані в якім небуль иншім не мав і не маю легкого і загалом ніякого заробітку, бо я — працюючи на иншому полі — публіцистикою не займаюся, а зрадою і органами, які черпають із неморальних жерел гидував і гидую.

У Львові, д. 1/ червня 1922.

З поважанням *Д. Лукіянович.*

Посмертні згадки.

О. Діонизій Рудницький, парох в Тюдеві, пов. косівського, помер дня 30. мая с. р. в 60. р. життя. В. И. П.!

ЖЕРТВИ

Голодній Україні

Учительство самбірського повіту на руки Теод. Кульчицького в марках польських: 1. Кульчицький Теодор Кружики 1000, 2. Пукач Ів. Баранчичі 500, 3. Кульчицька Осипа Ступниця 500, 4. Мисак Осип Лютовиська 500, 5. Білинський Іван Майнич 500. 6. Гоцька Марія Пиняни 500. 7. Гот Іван Пиняни 500, 8. Коблянська Салковичі 500, 9. Скориківна Ольга Татари 500, 10. Лвчак Михайло Воля баранецька 500, 11. Лазарів Василь і Анна Сілець 500, 12. Мудриківна Марія Береги 500, 13. Хомчинський Іван Бяличі 500, 14. Дешевий Яков Білина 500. 15. Дацків Осип Гординя 500, 16. Януш Іван Білинка мала 300, 17. Злупко Василь Дорожів 300, 18. Гриньовська Марія Гординя 300, 19. Марчишин Дмитро Мокряни 200, 20. Котши Анеля Дорожів 200, 21. Гурій Максим Озимина 200, 22. Юринець Григор Чуква 200, 23. Дориківна Марійка Мокряни 200, 24. Тисовський Семен Ступниця 100, Шкільна дітвора з Кружик 470, — разом 10.470 мп.

Рідна школа.

В місяци квітні с. р. надіслали чеками П. К. О. на „Рідну Школу" в мп.: М. Кушнірівна 766·50, С. Діделівський 300, В. Николин 500, о. Я. Війтович 500, М. Богонос 500, Т. Головацький 200, д-р М. Король 1000, о. І. Горецький 200, о. Медвідь 500 і 600, чит. „Просвіти" Пралківці 700, М. Богуш 200, о. Ю Гошка 500, К. Банахова від амат. кружка в Горбкові 3000, о. І. Костек 200, С. Штелігова 1000, о. Т. Соневицький 1000, С. Подляшецький 465, Й. Е. Смішкевичі 400, Ф. Демцюк 100, Окр. Вид. „В. П. У." Підгайці 4125, Г. Мастикаш 100, І. Матусяк 500, Д. Ластовецький 200, чит. „Просвіти" Волиця комар. 180, С. Муранець 250, „Народний Базар" Стрий 1700, о. Н. Ліщинський 1000, І. Левочко 500, М. Шкрибалівна 400, о. В. Клюка 100, Р. Грегорович 200, о. А. Добрянський зб. 6856 і 17000, Е. Слободян 200, о. Збудовський 200, о. Ю. Рігель 300, І. Калюга 100, Д. Ціпцюра 400. Ю. Шмериковський зб. 2600, В. Камянський 100, П. Мицик 100, о. В. Мотюк 300, чит. „Просвіти" Борки вел. 400, чит.: „Просвіти" Лежайськ 5000, В. Яцикевич і В. Гуменюк 2000, В. Гузар 500 і 2150, М. Грималюк 500, В. Геврик 250, К. Кункевич 200, Ф. Менцинський 1000, о. О. Боярський 200, о. П. Яцишин 2000, Я. Остафійчук 3500, о. А. Котис 200, І. Курилович 3000, В. Кебало 500, М. Гординська 200, чит. „Просвіти" Воля Якубова 2500, М. Шуховський 340, П. Левчишин 500, чит.: „Просвіти" Прокурава 300, Я. Левицький 1000, інж. Е. Бородієвич 200, „Спілкова Торговля" 243, Д. Кранюк 100, Ю Кокоцька 300, А. Здерковська 200, М. Мациєвич 1000, І. Федорусь 600, о. В. Марущак 500, П. Хомяк 400. д-р М. Рожанковський 1000, Н. Смалько 100, о. Т. Савула 680, д-р І. Косс 300, Т. Будзиновський 1000, А. Пеленський 1000, А. Камінський 300 і 200, М. Грицак 1000, І. Вербовський 150, Я Марків 500, О. Стецик 200, о. Е. Моравський 500, о. І. Рудницький 200, А. Гоцька зб. 1540, о. А. Артимишин 500, П. Мудрик 100, В. Левицький 4000, Лельо В. 700, Тов. „Кружок урядн. Дністра" Львів 2000, о. М. Баричко 1000, В. Монцібович 200, А. Гмитрасевич 200, о. І. Бобикевич 200, о. В Мандзик 1500, Р. Леонтович 1000, О. Козловський 250, І. Верхола 200, А. Старицький 3000, о. К. Бардиш зб. 1000, Т. Залеський 500, о. М. Посікура 4300, М. Вальчик 200, Денисюк 500, Е. Демковичівна 250, А. Літинський 500, о. М. Кравчик 1000, пов. ком. „Рідна Школа" Броди 25.000, Г. Голяк 250, о. В Курилас 100, д-р М. Король 1000, А. Лінинська 1000, за діти 3. кл. Ф Палик 500. І. Пюрський 50, Т. Сімків 50, чит. „Просвіти" Корнич 300, о. І. Березовський 200. М. Наняк 300, О Крамар зб 2750, д-р І. Косс 300, О. Ляшецька 200, В. Бережанський 200 М. Гречило 1500, М. Комарницький 500, З. Попович 300, І. Поплавський 500. о. А Боднар зб 2648. Е. Кізь 500 і 500, Л. Ланиш 100, І Паламир зб. 1000, І. Шерстило 250, о. д-р Т. Вергун 1000, М. Горбатий зб. 4100, Гр. Ів. Герман 1000, о. С Онишкевич 557·08, Зиновій К. 200, Д. Казимира 220.

На українську Університетську Молодь зложили в мп.:

Збірки на Великдень в громадах: Пчани пов. Жидачів 2.160 Збоїска пов. Львів 4.645, Голошинці пов. Збараж 2.200, Сілець пов. Перемишль 6.000, Теребовль 6.000, Новосілка опарська і Підвисоке пов. Рудки 2.320 і 44 яйці, Балинці пов. Коломия 3.800, Бурачки пов. Коломия 1.725, Журавно 1.000, Більче золоте 5.000, Будинин 1.000, Трудовач пов. Золочів о. Маркевич 1.000, М. Козак 500, С. Макух 250, Мих. М. 250, А. Грицьків 200, П. Кіт 200, І. Якубовський 200; по 100: Карпа Гриць і Марія, М. К., П. Кіт, Д. Гаврилів, П. Кіт, Пас...; Гаї пов. Львів Г. Вовк 1.000, Мельник Андрух 1.000, В. Романишин 500, П. Бучко 500, І Мартин 500, Йосиф Голда 500, І Готь 500; по 300: І. Драґан, П. Вовк. Д. Мартинюківна, І. Мельник 250, Данко 230; по 200: Г. Ґоть, М. Савка, Дмитрик, В. Вовк, Г. Дмитрик, Іван Дрик. І. Шуплат, Лисик, М. Бучко, по 100: Радкевич О., Драґан, В. Вовк, Милявський. І Романишин,, К. Вовк, Закань П., Д. Вовк, Ґоть С., І. Закань, Богач, Дзядиґа, С. Вовк, Горин, І. Богач, І. Горин, Банах, М. Дмитрик, П. Вовк, І. Тютько, Мандзюк Петро і Дмитро, Шуманський, Милявська, Керницький, П. Бойко, М. Дзядиґа, М. Шуплат, Г Вовк, Петрів, Жуківський, Марко М.. Милявський, Зарицький, Бучко, Лазука, Дмитрик, Голевичівна, Голод 120, Крохмальний 150, инші 100.

Спис довжників,

які побрали в Земельнім Банку Гіпотечнім у Львові векслеві позички в р. 1919 (в часі безробіття), а які досі ще не поладнали своїх векслів в касі Банку (у Львові, вул. Підвалля ч. 7).

Проти тих довжників змушений Банк подати векслі до протесту і подати до Суду позов о наказ заплати.

З уваги, що запізвані довжники поносять так великі судові кошти, що значно перевисшають самий весь довг, проте Банк здержався був з внесенням позвів ще аж до кінця місяця мая ц. р., щоби дати можність всім довжникам поладнати векслі без позву. Значна частина довжників поладнала свої векслі, одначе — на жаль — ще досить багато довжників досі не поладнало тих векслів і Банк змушений є вже остаточно ті векслі протестувати і скаржити.

Щоби ручителям дати можність склонити довжників до поладнання векслів, розпочинається отсим оповіщати партіями спис довжників і їх ручителів в тій ціли, щоби ще бодай частина могла вчасною полагодою векслів запобігти тим так великим коштам.

А саме: з огляду що внешення позвів відбувається постепенно, поодинокими партіями, то бодай деякі довжники зможуть евентуально ще запобігти дальшим коштам, через се, що негайно полагодять свої векслі.

Досі не полагодили ще своїх векслів між иншими отсі довжники: (р. перед назвищем значить ручитель).

56) **Федан** Михайло, вексель на К. 1.000, ручителі: Козюк Григорій, Маслюк Теодор, Рогожа Володимир, Зінків Стефан, Голдан Осип.

57) **Фуґлєвич** Филип, вексель на К. 1.5 0, ручителі: Калимовський Іван, Василина Ілько.

58) **Федуник** Стефан, перший вексель на К. 400, ручителі: Штокало Микола, Колтун Михайло; дальший вексель на К. 1.300, ручителі: Олексин Григорій, Когутович Евстахій, Палюшок Дмитро.

59) **Драчинський** Темістоклес, вексл. на К. 1000, ручителі: Марко Андрій, Сенишин Іван.

60) **Данильчук** Дамян, перший вексл. на К. 300, ручителі: Винницький Михайло, Смаль Йосиф; далш. вексл. на К. 1400, ручителі: як вище.

61) **Дмитрак** Іван, перш. вексл. К. 800, ручителі: Луцишин Теодор, Сасс Василь, Боднар Іван, Супрун Ілько; дальш. векс. К 2700, руч.: Боднар Іван, Супрун Ілько, Гушалюк Йосиф, Марущак Іван, Горобіовсчкий Андрій, Дідик Павло.

62) **Дяків** Григорій, перш. вексл. на К. 1000, ручителі: Жирко Степан, Гаврилюк Михайло, Сениськой Михайло, Павлюк Александер, дальш. вексл. на К. 3800, ручителі: Жирко Степан, Гаврилюк Михайло, Кіт Іван, Крупа Осип, Оглі Маріяо, Дмитерко Степан, Фітьо Филип, Лехняк Михайло, Чупрун Ілія, Остап Василь, Яремчук Яків.

63) **Дмитерко** Стефан, перш. вексл. на К. 900, ручителі: Гаврилюк Михайло, Джимала Юліян, Жирко Стефан, Спаснік Нікодим, Гринько Евстахій, Франсуляк Микола, Ґой Михайло; дальш. вексл. на К. 4.000, ручителі: Джимала Юліян, Гаврилюк Михайло, Жирко Стефан, Білинський Михайло, Панасюк Гаврило, Мартинець Стефан, Гнатів Михайло, Боянівський Йосиф.

64) **Джимала** Юліян, перш. вексл. на К. 1.000, ручителі: Мандюк Стефан, Стахів Іван, Леонтович Стефан, Івашко Григорій; дальш вексл. на К. 1.400, ручителі: Стахів Іван, Ґой Михайло.

65) **Чупа** Андрій, вексл. на К. 600, ручителі: Дмитрук Петро, Соротюк Ігнатій, Мельник Іван, Карпів Александер.

66) **Бутель** Олекса, вексл. на К. 200, ручителі: Франсуляк Микола, Дмитрук Петро.

67) **Бойко** Михайло, вексл. на К. 500, ручителі: Штоллєр Людвик, Кавоцький Іван.

68) **Бійовський** Василь, перш. вексл. на К. 1.000, ручителі: Кучер Стефан, Бубела Петдо, Гумелич Тома, Слободян Володимир; дальш. вексл. на К. 2.900, ручителі: Бубе-

ла Петро, Лаба Іван, Терещук Михайло, Петро Жовнір, Парадюк Іван, Козак Іван, Баранецький Йосиф.

69) **Бойків** Михайло, перш. вексл. на К. 1.000, ручителі: Комовський Василь, Бурка Михайло, Солонинка Михайло, Левицький Іван; дальш. вексл. на К. 2.850, ручителі: Ґавур Михайло, Пуртак Іван, Павлишин Стефан, Парамущак Павло, Домбровецький Теодор, Фітьо Филип, Борис Александер, Бербека Тимотей.

ОПОВІСТКИ.

Дирекц'я коедукаційної української прив. ґімназії з правом прилюдности в Долині повідомляє, що вступні іспити до І. кляси і додатково до висших кляс, відбудуться тільки перед феріями дня 26. червня, а зголоситись треба до 25. червня. До І. кляси можуть робити іспит і ученики III. кляси народніх шкіл та приватисти (-ки), що кінчать в сім році 10 літ життя; знання німецької мови не вимагається. Дівчата в ґімназії є звичайними ученицями як хлопці. — Вписи до всіх кляс відбудуться 27. і 28. червня. Конець шкільного року 28. червня. 1611 1—2

Зам'сть подяки за численні вислови співчуття надіслані знайомими і приятелями з приводу смерти мужа і тата бл. п. о. Ал. Решетиловича пароха Кути старі складає Евфрозина Решетиловичева і діти 1000 мп. на Рідну Школу. 1—1

Шкільна дітвора в Тустановичах зложила з вистави „Серед цвітів" 10.000 марок на фонд „Української дитини", 8000 марок на „Рідну Школу" і 3260 марок на читальню „Просвіта" в Тустановичах. 1—1

З приводу вінчання п. Юлі Лужницької з п. Іваном Рудницьким, військовим відпоручником диктатора й аташе посольства ЗОУНР. в Празі, зложили молоді замість повідомленя 100 (сто) ч. кор. на українських інвалідів. XXIII 1—1

Микола Григорійчук і Осипа Куйдич з Проців замість повідомлення про своє вінчання, що відбулося дня 4. червня 1922 р. у Львові складають 5000 на „Рідну Школу" і 5000 Мп. на пресовий фонд „Гром. Вістника". 1607 1—1

Видавництво „Учительської Бібл'отеки" приступає до видання „Учительського Календаря" на 1923 р., тому просить о надсилання статей а) дидактично-педаґоґічних, б) наше шкільництво на всіх ділянках української землі. Статі будуть ремуновані. Статі слати до кінця липня під адресою: Фодчук, Орелець п. Волчківці. 1600 1—1

На „Рідну Школу" зложив гром. Филип Волчук яко збірні жертви: 16. II. с. р. 5500 мп. 15. III. 3200 Мп., 10. IV. 5700 Мп., і 2. VI. 6820 Мп. Вп. п. Жертводавцям складаємо щиру подяку. — Головна Управа У. П. Т. IX 1—1

Зам'сть повідомлень про своє вінчання, яке відбулося у Львові складають Анна Лонка і Микола Гривьох на „Рідну Школу 3000 Мп. З приводу вінчання складають на Голодних України 2000 Мп. 1—1

З приводу іменин Вп. проф. Степанів-Дашкевичевої зложили учениці кл. III. А. ґімназії СС. Василіянок 5000 Мп. на українських інвалідів. XXI 1—1

Подяка. Висловлюю сердечну подяку за допомогу по улаштованню 30. мая 1922 р. „Першого Вечера Українських національних Танців": Т-ву „Бесіда", Т-ву „ім. М. Лисенька", „Союзу Українок", Народній Торговлі", „Управі Т-ва допомоги Еміґрантам", Тов. „Воля", В. Ш. пп. Федорцевій, Д-ру Савчаку, радику Дримайлику, радику Штоґоин, Андрію Петренкові і всьому громадянству відвідавшому Вечір.

Артист-Балетмейстер
1608 *Василь Авраменко.* 1—1

Зам'сть вінця на домовину бл. п. Марії Абрисовської зложили на „Рідну Школу" товаришки і товариші з Галича мп.: Наталія Ковальска 500, Олена Сембратович 500, Олена Студинська 1000, Марія Остерман 500, Корнелія Янович 1000, о. Роман Лободич 1000, Софія Яворська 500, Іван Гречаник 300, Осип Бесараб 500 — разом мп. 5.800.

Позір курці! Гром. Микола Юрга складає на „Рідну Школу" 1500 мп. перестаючи курити і взиває всіх курців, щоби поступили так само. Вп. Жертводавцеви складаємо щиру подяку і сподіємося, що по прочитанню отсьої нотатки довгі ряди курців завагатимуть канцелярію „Рідної Школи" — а з провінції будуть напливати мілі'онові квоти. — Головна Управа УПТ. IX 1-1

Прив. муж. учит. Семинарія У. П. Т. в Станиславові. Впис і вступний іспит на приготовний, I. II. III і IV курс відбудуться 21 і 22 червня с. р. в будинку при вул. Третого Мая ч. 18. Вимоги — як в державних заведеннях. Трудності в підготовленні узгляднюється. Приміщення заміських учеників в інтернаті „Просвіти".
1565 3—3

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Взиваю п. Іванця учителя виділової школи в Радехові зложити до 15. с. м. на голодуючих на Вел. Україні через редакцію „Громадського Вістника" 10.000 мп. В противнім случаю буду змушений задля власної сатисфакції і остороги перед громадянством витягнути на денне світло його поступовання. — Клим Шостак, ст. прав. 1614 1-1

Відомости про Петра Олександровича Черненко прошу переслати на адресу Praha VII, Skroupova c. 38|III. — Vasyl Kozickyj. 1605 1—1

Хто знав би, де тепер перебуває п. **Григорій Демчина,** бувший урядник Найвисшого Трибуналу у Відні, зволить подати його адресу. — Лев Посацький, кандидат нотаріяльний в Ряшеві. 3—3

Дрібні оголошення.

ЗА ОБРАЗОВАНОГО на становищі мущину віддам заміж панну з семинарським образованням з помешканням. Зголошення до 25. п. м. на адресу: Львів, вул. Личаківська ч. 40, трафіка. 1597 1-3

АРТИСТ-МАЛЯР, Придніпрянець, що підняв би ся вималювати дімок на провінції, зложений з 4 к'мнат, зволить подати свою адресу до „Гром. Вістника" під адресою Н. Г. Повне удержання і платня після умови. 1607а 1—1

ЦЕГЛУ, вапно і дахівку висилає „УБУС", Львів, Осолінських ч. 6. XVI 1—10

В ТУРЧАНСЬКИХ ГОРАХ пошукую осібного сонячного покою з цілим удержанням від 15. 6. Зголошення з услівями: А. Окпиш, Осолінських 15. 1595 1—2

ЖЕНЩИНА бездітна літ 43, працьовита, ощадна, властителька реальности вийде заміж за солідного чоловіка, лагідної вдачі, на рядовім становиску, літ 50—55, найрадше вдівця. Ласкаві зголошення до Адм. під Марія. 1602 1—1

ПРОДАМ російсько-український словник у двох томах С. Іваницького і Ф. Шумлянського, Українська Антикварня Рутовського 22. 1612 1-1

СИРОТА по священику ґлядає посади заряду домом. Посте-рестанте ч. 133, Турка н. Стриєм. 1610 1-1

СТРІЙ народний жіночий, комплєтний продам. — Зголошення під „Стрій" в Адміністрації „Гром. Вістника". 1593 1—2

СТОЛЯРІВ і помічників потребує парова фабрика виробів з дерева Дюбинський і Ска, Трушевичі п. Ніжанковичі. 1600 1-3

АКАДЕМІК, вправний інструктор глядає лекції на провінції. Зголошення слати до Адмін. під К. Р. 1574а 1-1

ХТО знайшов документи, американське горожанство Фльорентини, Антон'ни і Марії Стечек, буде ласкавий за винагородженням 10.000 Мп. звернути на вул. Короля Ліщинського 30, п. Дудек. 1615 1-2

СТУДЕНТ ПРАВ, вправний математик, пошукує лекції з кляс ґімназ., найрадше в ґірській околиці. Зголошення з услівями слати на адресу: Зубик Роман, Львів, вул. Тереси 2 б. 1616 1—3

МИЛИЙ, взірцевий ученик IV. кл. ґімназ. проситься до ласкавих панів або священиків на селі на один місяць ферій. — Ласкаві зголошення до Адмін. „Гр. Вістника" до кінця червня під „Пластун". 1606 1—1

ПОКОЇ літникам винайме дешево Неонїля Гвоздикова Коростів п. Демня коло Скольоrо. 1537 3—3

МЕДИК пошукує лекції підчас ферій з нормальних, виділових або низших кляс середніх шкіл. Ласкаві зголошення з услівями слати до Адміністрації від „Наука". 1579 2-2

ЦЕНТРИФУГУ конструкції AHR/3 комплєтну, нову, продасть Захист для сиріт, Львів, Потоцького 95. 1591 2—2

МОТОРИ ропні від 6 до 120 HP. машини, млинське каміння, трансмісії, паси по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ" Львів, Баторого 4. 7—30

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ПОДЯКА.

Оставша в смутку родина по бл. п. о. Григорію Тимчищині, пар. Кропильник складає щиру подяку цею дорогою Високопреп. о. Рабієви, що в першій хвилі занявся похоронами в Самборі, о. деканови Ковальському і прочому Всеч. Духовенству за провід в похороні в Кропильниках, а о. Кульчицькому і Макареви за трогаючі слова над домовиною Покійного. Дякує Вп. П. Учителям, приятелям і парохіянам, що в так великім числі явилися щоб віддати послідну прислугу Найдорожшому Таткови і Братови.

о. Михайло Тимчишин, Осип Тимчишин братя, *Іван, Евген, Ярослав*
1603 сини, *Ірена* сестра. 1—1

Подяка.

Невмолима смерть забрала нам з круга родини найдорозшого Батька бл. п. о. Петра Літинського пароха в Телячім. Розрадою у великім горю були для нас слова щирого співчуття від приятелів і знакомих, як також їх численна участь в похоронах. Сповняємо обовязок серця, щиро дякуючи Всім, хто лише взяв участь у відданю останньої прислуги Покійному. Окремо складаємо сердечну подяку Впр. о. совітникови Ю. Стеткевичови за провід в похоронах і відслужене Безкровної жертви за душу Покійного, Всеч. о. Масяковн за тепле слово в церкві, Всеч. о. Дурбакови за зворушаючі слова над гробом, Всеч. отцям Штокалкови, Барановському, Осадці за участь в похоронах і Учасникам місцевого хору, який гарним мельодійним співом звеличав память Покійного.

Ізидора Билів, Зофія Гайдукевич, Неоніля Гурянська, Марія Літинська — доньки, *Евген, о. Ярослав, Володимир Літинські* — сини, *Єлена, Анастазія і Юлія Літинські* — синові, *Марія Літинська* сестра — *о. Остап Гайдукевич, о. Михайло Гурянський, Володимир Билів і Стефан Чорномаз* зяті.
1601 1—1

XVII.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів Кредитового Товариства

„НАДІЯ"

стов. зареєстр. з обмеж. порукою в МУШИНІ

відбудуться дня 26. червня 1922 о год. 2. по полудни в домі Т-ва з отсим денним порядком:

1) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів,
2) Звіт Дирекції з діяльности і рахунків та затвердження біляксу за рік 1921,
3) Звіт Контрольної Комісії і внесення на уділення абсолюторії,
4) Розділ чистого зиску за р. 1921,
5) Підвисшення уділів,
6) Вибір 1 члена Надзірної Ради,

Коли в означеній годині не явиться приписане число членів відбудуться другі Загальні Збори о год. 3. по пол. того самого дня і з тим самим порядком денним без огляду на скількість присутних або заступлених членів.

1599 НАДЗІРНА Р[АДА] 1—1

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства „Народний Дім" в Калуші

відбудуться дня 11. червня 1922 р. о год. 2-ій по полудни в салі Народного Дому з слідуючим порядком дневним:

1) Отворення Зборів,
2) Вибір Президії,
3) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів,
4) Звіт з діяльности Товариства,
5) Звіт і оборот касовий,
6) Звіт поодиноких кружків,
7) Звіт контрольної комісії і внесення на уділення абсолюторії,
8) Вибір Голови Народного Дому,
9) Вибір 10 членів до Виділу Народного Дому,
10) Внесення і інтерпеляції.

1581 1—2

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства „Руська Бурса"

в СТРИЮ

відбудуться в четвер дня 15. червня 1922 р. о год. 11. перед полуднем, а на случай браку комплету о год. 12 год. в полудне в салі Народного Дому з отсим порядком денним:

1) Відчитання протоколу з послідних загальних зборів,
2) Звіт з діяльности Виділу,
3) Дискусія і уділення абсолюторії Виділови,
4) Вибір нового Виділу,
5) Внесення і запити.

ВИДІЛ.
1596 1—1

КОНКУРС.

Головний Виділ Тов-а „Просвіта" у Львові розписує конкурс на дві посади орґанізаторів-люстраторів філій і читалень Тов-а „Просвіта" в краю.

Вимоги: 1) Українська національність; 2) Укінчені середні школи; 3) Практика в освітно-орґанізаційній праці; 4) Фізичне здоровля потрібне до поїздок на провінцію.

Платня після умови. Подання вносити найдальше до 30. червня 1922 р. включно до канцелярії Тов-а „Просвіта" у Львові, Ринок 10.

Львів, дня 1. червня 1922 р.

За Головний Виділ Тов-а „Просвіта" у Львові

Др. І. Брик, м. голова. *Ст. Шах,* секретар.
III 1—1

XV.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Дому торговельно-промислового

„ДОСТАВА"

стов. зареєстр. з обмеж. порукою у Львові відбудуться ві второк, 13. червня 1922, о год. 5. по полудни, в комнатах стоваришення при вул. Домініканській 11, I. п. з отсим предметом нарад:

1) Отворення зборів і відчитання протоколу з послідних зборів,
2) Звіт з діяльности стоваришення за рік адм. 1920/21,
3) Звіт Комісії контрольної,
4) Внесок Надз. Ради в справі розділу чистого зиску,
5) Доповняючий вибір 4 чл. Надз. Ради,
6) Вибір 3 членів Комісії контрольної,
7) Затвердження членів Управи,
8) Означення презенційної марки,
9) Внески і запити.

Того самого дня і в тім самім льокалі відбудеться о год. 4. попол. нарада членів стоваришення, які є уділовцями відділу сукна. — Просимо всіх о ласкаву участь.

Львів, дня 1. червня 1922.

За Надзірну Раду стов. „ДОСТАВА":

о. Ал. Стефанович, предсідатель *о. Ол. Дзерович,* секретар.
1566 3—3

УКРАЇНСЬКА СТЕНОҐРАФІЯ

:: Олександра Панейка ::

(ПОВНИЙ КУРС УКРАЇНСЬКОГО СКОРОПИСУ ДЛЯ ШКІЛ І ДЛЯ САМОНАВЧАННЯ)

вийшла накладом Українського Педагоґічного Товариства і продається у всіх книгарнях. — Ціна примірника 1200 мп., з пересилкою 1250 м.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД В КНИГАРНІ Ставропиґійського Інститута в піднаймі **У. П. Т. у Львові, вул. Руська число 3.**

XVIII 2—3

П. Т. Кооперативи, Склепи, Спілки

в місцевостях в Східній Галичині і Волині, що хотілиб війти з нами в торговельні зносини та набувати наші товарі, зволять як найскорше нас об тім повідомити, щоби наші агенти, які удаються в найблизших днях в поїздки на Схід від Львова і на Волинь могли з тими фірмами особисто порозумітися.

Оферуємо по цінах фабричних:

Матеріяли будівельні, Машини до виробів цементових, **Машини** рільничі, **Машини** до оброблювання дерева, **Товари залізні** (цвяхи, шруби, кільчасті дроти, дротяні сітки, будівельні окуття і т. д.)

„УСТРІЙ“

— Товариство промислово будівельне — Спілка з обмеженою порукою

1613 **Бюро: ЛЬВІВ, вул. Личаківська ч. 64, І.** 1—2

— — — — На бажання висилаємо докладні письменні оферти. — — — —

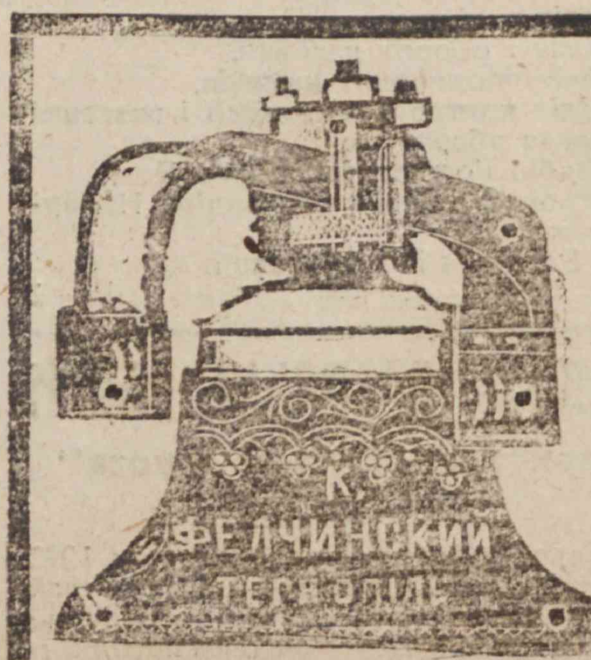
14796 3—7

Ширіть наш часопис!

Обручки шлюбні 14-карат. від Мм. 12.000 за пару

поручає ювілер **МАНДЛЬ, Львів, вул. Коперника ч. 14,** (напроти Кіна „КОПЕРНИК“). :: :: ::

XXIII 1-1

ДЗВОНИ

з найлучшого металю о чистім, звінкім голосі по найдешевшій ціні та з 25-літною ґарантією

можна купити або замовити в

Першій українсько-американській ліярні і складі дзвонів

У. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО

ТЕРНОПІЛЬ, Тавнавського ч. 64.

1411 —?

ЗАГРАНИЧНІ СУКНА НА УБРАННЯ МУЖЕСЬКІ І КОСТЮМИ ДАМСЬКІ

поручає по низьким цінам

Р. М. Барт-Айзенберґ

ЛЬВІВ, вул. Боґмів 18.

XXIII бічна вул. Галицької. 4—4

Ґорсети 50% дешевше.

Поручаю ґорсети, бедрові опаски в найновійших кроях і нагрудники по конкуренційних цінах, приймаю також ґорсети до чищення і направи, як також всілякі праці, входячі в сей обсяг. — **Геля Бляй** замужна **Фасс, Львів, вул Личаківська 18.**

XXIII 1—5

Гарною нагородою пильности є

Збірник пісень і забав

для дітей з нотами М. Тележинського.

До набуття по книгарнях і у Музичнім Видавництві „ЛІРА“ Станиславів вул Голуховського 66.

1598 1—2

Капелюхи мужеські, дамські і діточі в великім виборі по низьких цінах — **Ніоси напелюхів — площа св Духа побіч костела ОО. Єзуїтів ТВОЖИЯНСЬКИЙ і Сва.** Відновлювання старих капелюхів приймає складниця при вул. Костельній 8, дім ремісничої Палати.

XXIII 1—4

АКАДЕМІК, вправний інструктор глядає лекції на селі. Оферти слати під „Інструктор“ посте-рестанте Коломия.

1594 1—2

Конкурс.

Головна Управа Українського Педагоґічного Товариства оголошує отсим конкурс на вісім учительських місць у всенародніх школах Українського Педагоґічного Тов-а у Львові з днем 1. вересня 1922.

Компетувати можуть виключно учителі-(льки) з виділовим іспитом, також і учителі-(льки) державних шкіл як що одержать відпустки від своєї шкільної власти. Платня також як і в державних рівнорядних школах. Подання з долученням особистих документів належить вносити до Головної Управи У. П. Т. Ринок ч. 10. найдальше до дня 25-го ц. м. На відповідь і зворот документів долучити почтові значки.

Головна Управа Українського Педаґоґічного Товариства.

1590 2—4

НЕ ТРЕБА ЇХАТИ ДО ЛЬВОВА НА ЗАКУПНА!!

На завдатковані замовлення висилаємо оборотною почтою: знамениті сталеві стирійські КОСИ 65 цм. Мп. 950, 70 цм. 1000, 75 цм. 1050, 80 цм. 1100; фабричні сталеві дрібно зублені СЕРПИ Мп. 230, сталеві ковальські 300; сталеві БАБКИ і КЛЕВЦІ пара Мп. 400; теребовельські з природного каменя БРУСИКИ Мп. 100. — — ПАСІЧНИЧІ прилади: дротяне ситце Мп. 1000 і 1200, сталевий вигнений ніж 1600, підкурач з мішком 2200, кліточка на матку 180, лапка 150, бляха перегородова 19×44 Мп. 650, медарка з бляхи на 4 плястри льоко фабрика 24 000, штучна вощина кг. 4500.

А. ОКІПНИЙ і Сна

торг.-пром. Спілка з обм. пор. Львів, вул. Оссолінських 15.

1589 2—2

Перша українська фабрика

цукорків і помадок

:: „ФОРТУНА“ ::

виробляє кільканайцять родів першої якости цукорків Проситься усіх Українців, усі крамниці, спілки, кооперативи тільки у фабриці „ФОРТУНА“ замовляти. Память́аймо усі, що сила народу лежить у економічній силі. Адреса фабрики:

„ФОРТУНА“

ПЕРЕМИШЛЬ. вул. Ґродська 13.

1257 9—?

Одинока державна американська лінія

„United States Lines“

Варшава, Сенаторська 28/30.

Львів, вул. Косцюшка 2. напротив Нар. Гостинниці. телеґр. адреса: **Колюмбус-Львів.**

Наші величезні швидкі люксусові кораблі, між иншими: **„America“, „George Washington“, „President Taft“** і **„President Pierce“ відходять двічи в тиждень**

з Ґданська і Бремен до Нового Йорку і Канади.

Ціна корабельної карти III. кляси до Нового Йорку виносить 106 долярів, до чого доходить 8 долярів на американське поголовне.

Ціна корабельної карти до Канади - 106 долярів. Надзвичайно вигідні поміщення та ввічлива обслуга в III. кл. Люксусові каюти I. і II. кл.

Всі наші пасажирі, які не мають ще заграничного пашпорту, повинні в ціли одержання його **надіслати безпроволочно порученим листом один affidavit від американських свояків** до нашого бюра **у Львові, вул. Косцюшка 2.** напротив Народної Гостинниці.

Той affidavit перешлемо Еміґраційному Урядови, який припоручить відповідному старосту видати пашпорт.

В старостві треба зголоситися по 14 днях після вислання affidavit-у до нас. Реемігранти, які мають пашпорти виставлені в Америці, можуть продовжити їх і одержати американську візу без попереднього одержання числа.

Просимо всіх наших пасажирів о безпроволочне надіслання нам докладного адресу.

Всякі інформації що до **подорожі, купна корабельних карт і одержання віз** уділюють **безплатно**

Централя у Варшаві

:: а для пасажирів з Галичини ::

Філія у Львові, Косцюшка 2.

1—1 напротив Народної Гостинниці, 1617

і наші філії: Вильно, Велика 67. Ломжа, Сенаторська 5. Ковель, Луцька 105. Бялисток, Липова 40. Барановичі, Елізейська 34. Рівне, Вартова 4.
